

Publicerad 2017-03-29 14:47 av Bo_67

men jag säger inget

för tårar dunstar bort runt ord

kaviar och kanel

tysta ser vi de smutsgrå ungfåglarna stå på öronen

beta årets först späda grönska

fjolårsgräs och prasselbruna eklöv mellan mina fötter

tankarna glider över klipporna

till den plats där hjärtat bor

men det är när vi söker lä för den friska bris

som leder oss ner mellan klippblocken

jag ser hur ditt ena öga tåras

vi duckar för vinden

förundras över det

faktum att av alla kustnära öar

så hamnar vi såklart på den här

hur skulle du kunna veta?

hur skulle jag?

att det var så

så?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo_67 med Poeter.se id #33746 innehar upphovsrätten